

תת"ע 7416/03/20 - מרדי תומר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 7416-03-20 מדינת ישראל נ' מרדי תומר

בפני כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
מבקש מרדי תומר
משיבה מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לפי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החוק**") שעניינה ביטול פסק הדין שניתן בהליך דנן בהיעדרו של המבקש.

העובדות הצריכות לעניין:

- ביום 8.3.20 הוגש כנגד מר מרדי תומר (להלן: "**המבקש**" או "**הנאשם**"), כתב אישום המייחס לו נהיגה ברכב שנמסרה לגביו הודעת אי שימוש, בניגוד תקנה 308(ד) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.
- ביום 10.12.20 התקיים דיון, אליו לא התייצב המבקש ומאחר והנאשם זומן כדין, הורשע המבקש בהיעדרו בעבירה שיוחסה לו, והושתו עליו העונשים הבאים: קנס בסך 1,000 ₪, פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים, וכן פסילה לתקופה 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים (להלן: "**פסק הדין**").
- ביום 20.10.20, הוגשה הבקשה מושא החלטה זו לביטול פסק הדין.

טענות הצדדים:

- המבקש טוען כי לא קיבל כל זימון לדיון, ורק בבוקר יום הגשת הבקשה דנן, גילה אודות פסק הדין שניתן בהעדרו.
- המבקש מציין כי הינו עובד בעיריית אשקלון, במחלקת השיטור העירוני ועל כן, רישיון הנהיגה נחוץ לו לצרכי עבודתו.
- המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי, המדובר בהזמנה לדין אשר נמסרה לנאשם במעמד רישום הדו"ח, אולם בעקבות נגיף הקורונה, נדחה הדיון וזימון חדש נשלח למבקש בדואר רשום. המשיבה מפנה לאישור הסרוק בתיק, המלמד כי דבר הדואר נמסר לליזה, המתגוררת עם המבקש. המשיבה מציינת כי ליהיה זה אמו של המבקש, ומצרפת פלט מהמערכת המשטרית כחיזוק לטענתה.

7. המשיבה טוענת כי על המבקש לציין טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי ההליך מחדש, אולם לדידה, הבקשה לא מרימה את נטל השכנוע. בהקשר זה מפנה המשיבה, בין היתר, לרע"פ 9142/01, לבש"פ 5988/06 ולבש"פ 6125/09.
8. עוד טוענת המשיבה כי, היעדרותו של המבקש לא נבעה מסיבה מוצדקת, כי העונש שהושת עליו מצוי במתחם הענישה ועל כן, לשיטתה, לא נגרם עיוות דין למבקש.

דין והכרעה:

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לבקשה, אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשה להתקבל, והכל כפי שיבואר להלן.

9. סעיף 130(ח) לחוק קובע כדלקמן:
- "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".**
10. כלומר, תחילה יש לבחון אי מתי הומצא לנאשם פסק הדין ואם טרם חלפו שלושים ימים ממועד ההמצאה כאמור. ככל שחלף מניין הימים, על בית המשפט לבחון האם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.
11. לאחר מכן, לגופה של הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם, על בית המשפט לבחון האם מתקיימת אחת משתי העילות החלופיות הקבועות בסעיף הנ"ל: האחת - האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם; השנייה - האם ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין (ראו גם רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: **"הלכת איטליא"**)).
12. בענייניו, בהתחשב בכך שהבקשה הוגשה בחלוף פחות ממניין 30 הימים ממועד מתן פסק הדין, משמע הדבר, שהבקשה הוגשה במסגרת סד הזמנים העומד לרשות הנאשם להגשת הבקשה מבלי להידרש להסכמת התובע.
13. באשר לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש לדיון, בענייניו, הרי שכל טענת המבקש מתמצה בכך שלא קיבל זימון לדיון ולא ידע על קיומו. המבקש כלל לא מתייחס בבקשתו לאישור המסירה המצוי בתיק, לפיו, ההזמנה לדיון נמסרה לאמו. זאת ועוד, המבקש לא סתר טענת המשיבה בעניין זה, ועל כן הדבר רובץ לפתחו.
14. הנה כי כן, בהתאם לחזקת המסירה הקבועה בתקנה 44 לתקנות, די באישור המסירה הסרוק בתיק כדי לקבוע כי ההזמנה הומצאה כדיון, זאת כאשר, המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את ההזמנה וממילא גם לא טען כי הכתובת אליה נשלחה ההזמנה אינה הכתובת שלו. עובדה זו מתחזקת כאשר המבקש נמנע מלתמוך בקשתו בתצהיר מטעמו. יוצא איפוא כי בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק, די בכך כדי להוביל לדחיית הבקשה על הסף.
15. עתה, עלינו לבחון האם ביטול פסק הדין דרוש על מנת למנוע עיוות דין, ולטעמי, לשאלה זו, התשובה לכך חיובית. לא ניתן להתעלם מכך שמדובר בתקופה מורכבת בה אנו מצויים, המבקש טען כי רישיון הנהיגה נחוץ לו

לצורך פרנסתו, בשל היותו עובד במחלקת שיטור עירוני בעיריית אשקלון. בהתחשב בכך ובהתחשב בעברו התעבורתי התקין של המבקש, נראה כי מדובר במבקש נורמטיבי, אשר ביקש את יומו בביהמ"ש ולא במבקש שהביע זלזול כלפי ביהמ"ש.

16. יחד עם האמור, גם לא ניתן להתעלם מהשיהוי הקצר וסמיכות הזמנים בה פעל המבקש, דבר שאינו מצריך טעמים מיוחדים. לכן, לאור הענישה שהושתה ונסיבות השפיטה בהיעדר, אני סבורה כי קיים חשש מפני עיוות דין, ככל שהבקשה לביטול פסק הדין תדחה.

17. לאור כל האמור, מורה על ביטול פסק הדין שניתן בהיעדר, בכפוף לתשלום הוצאות בסך 300 ₪, אשר ישולמו בתוך 30 ימים וקובעת דין במעמד הצדדים ליום 21/2/21, שעה 10:30.
18. המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים ותזמנם לדין הנדחה.

ניתנה היום, כ"ו שבט תשפ"א, 08 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.